

• door Gerda Hoddenbagh-Los

Vrouwen in de Bijbel

Heidense vrouwen (Neh.13:23-28)

Het is tegenwoordig geen bijzonderheid meer: spelende kinderen die met elkaar geen Nederlands, maar een vreemde taal spreken. Als je hen in het Nederlands een vraag stelt, blijkt al snel of ze je verstaan of niet. Wie thuis of op school Nederlands leert, maakt zich de taal snel eigen. Iemand bij wie dat niet het geval is, heeft moeite met integreren. In onze tijd wordt integratie sterk aangemoedigd. En vrijwel niemand heeft bezwaar tegen interculturele vriendschappen en huwelijken.

Vermenging

Dat was anders in de tijd van het Oude Testament. Het Joodse volk was het volk van God met een eigen land, een eigen taal (Judees of Hebreeuws) en een eigen religie. God gaf hun wetten in hun eigen taal. Hij sprak via profeten in hun eigen taal. God wilde een eigen, apart gezet, heilig volk dat zich niet mocht vermengen met de heidense volken er omheen (Ex.34:16; Ezra 9:10-12). Helaas lezen we diverse keren in de Bijbel dat er wél vermenging plaatsvindt. Zo geeft Bileam aan Moab de raad om zich te vermengen met het volk van God, waardoor Israël ontrouw wordt aan de Here (Num.25). Ook later in de geschiedenis, bij de terugkeer van een deel van het volk vanuit Babel, blijken er onder het volk – zelfs onder de priesters en Levieten – veel gemengde huwelijken te zijn. Ezra treedt er streng tegen op (Ezra 10). Maar niet eens zoveel jaren later ontdekt Nehemia hetzelfde kwaad. Hoe? Hij merkt kinderen op die geen Judees spreken, maar uitsluitend talen van de volken om hen heen: Asdoditisch, Ammonitisch en Moabitisch. Hun spraak maakt hun opvoeding openbaar. Kinderen worden met name de eerste jaren van hun leven opgevoed door de moeders. Hoe kunnen zij hen Gods wet onderwijzen als ze een andere taal spreken? En hoe leren zij hun kinderen de ene ware God te aanbidden als zij Hem zelf niet kennen en aanbidden? Onder Ezra wordt het besluit genomen om alle vreemde vrouwen – met hun kinderen – weg te sturen (Ezra 10:3-5). Maar Ne-

hemia roept alleen de mannen bij zich en onderhoudt hen ernstig over deze zonde. Ja, hij vervloekt hen zelfs, slaat enkelen, trekt hen de haren uit (!) en bezweert de vaders onder hen: 'Jullie mogen jullie zonen en dochters niet uithuwelijken aan heidenvolken.'

Heilig

Op welke manier is dit een les voor ons? Betekent dit dat alle vreemdelingen het land uit moeten worden gezet omdat Nederland 'van ons' is (zoals regelmatig wordt beweerd)? Natuurlijk niet. Maar nu Israël tijdelijk terzijde is gesteld zijn wij – gelovigen – Gods uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilige natie (1Petr.2:9). God verweet de priesters van Israël dat zij geen onderscheid maakten tussen heilig en onheilig, en het verschil tussen onrein en rein niet onderwezen (Ez.22:26). Zijn wij beter? Petrus waarschuwt in zijn brief: '... wordt, zoals Hij die u geroepen heeft heilig is, ook zelf heilig in al uw wandel; want er staat geschreven: "Weest heilig, want Ik ben heilig" (1Petr.1:15,16). Op welk terrein is in ons leven het verschil te zien tussen heilig en onheilig, rein en onrein? Of zijn wij zo ongevoelig geworden voor de normen en waarden van de wereld om ons heen dat er geen verschil meer te zien is? Denk bijvoorbeeld aan vriendschappen en relaties tussen gelovigen en ongelovigen (2Kor.6:14-16a). Maar ook op andere manieren kan de invloed van de wereld bij ons binnensluipen. Vraag maar eens aan ouders van opgroeiende kinderen wat momenteel de grootste bedreiging is voor de jeugd. Je krijgt beslist als antwoord: omgaan met internet en sociale media. Het vraagt van ouders ongelooflijk veel om hierin juiste keuzes te maken.

Vraag: Wat maakt de Heilige Geest je duidelijk in het licht van Jakobus 1:22-27?